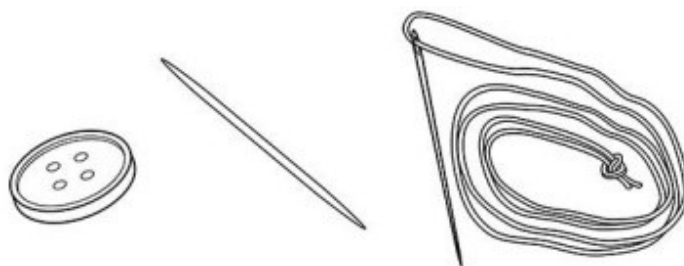

„Jak můžeš poztrácet tolik knoflíků, to nechápu,“ vytkla Zuzana Rogerovi.
(Boj o ostrov, Kapitola 23 Malý oddech – překlad Zora Wolfová)

Utržený knoflík je jistě nepříjemná záležitost, ovšem zdatný dobrodruh si s tím hbitě poradí. Možná vám připadá zbytečné šířit se o tak elementární záležitosti jako je přišívání knoflíků. Na svých vnučích jsem se přesvědčil, že ačkoli se ve škole při „pracovních činnostech“ naučili celou řadu stehů, knoflík si přišít neumí! Takže následující povídání asi tak zbytečné není.

Co budeme potřebovat. Především knoflík. Nejlépe je zachránit původní, proto knoflík, který drží už jen „na nitce“ raději preventivně odřízneme. Pokud se knoflík ztratil, sáhneme do svého cestovního šití pro knoflík náhradní. Dnes nám výrobci usnadňují život tím, že třeba u košil přišíjí náhradní knoflík na rub na vhodné místo, kde netlačí. Náhradní knoflík tak máme vždy s sebou. Pokud výrobce vašeho oblečení tak vstřícný nebyl, je docela dobrý nápad na oblečení, které používáme na cestách si náhradní knoflíky přišít vlastnoručně.

Samozřejmě budeme ještě potřebovat jehlu a nit. Při opravách na cestách asi nebudeme trvat na přesné barvě nitě, vystačíme s bílou a černou. Jak uvidíte dále, hodí se ještě párátka nebo zápalka a nůžky. Pokud máte zavírací nůž, v němž jsou i nůžky, máte o starost méně. Miniaturní nůžtičky v různých cestovních „šitíčkách“ bývají pochybné kvality a většinou nestříhají¹.

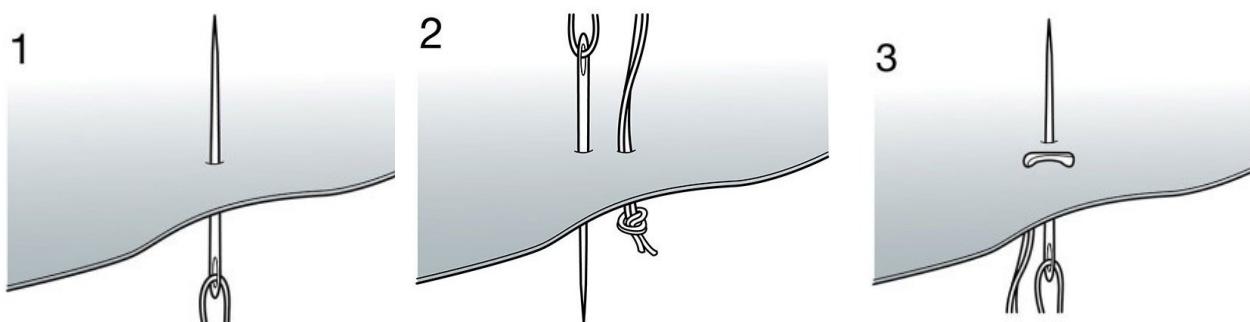

Snad ještě připomínka, že knoflíky můžeme rozdělit zhruba do tří druhů. S dvěma dírkami (často na košilích), s čtyřmi dírkami (nejčastější provedení) a knoflíky s očkem či krčkem (dekorativní knoflíky, knoflíky na uniformách, potahované knoflíky).

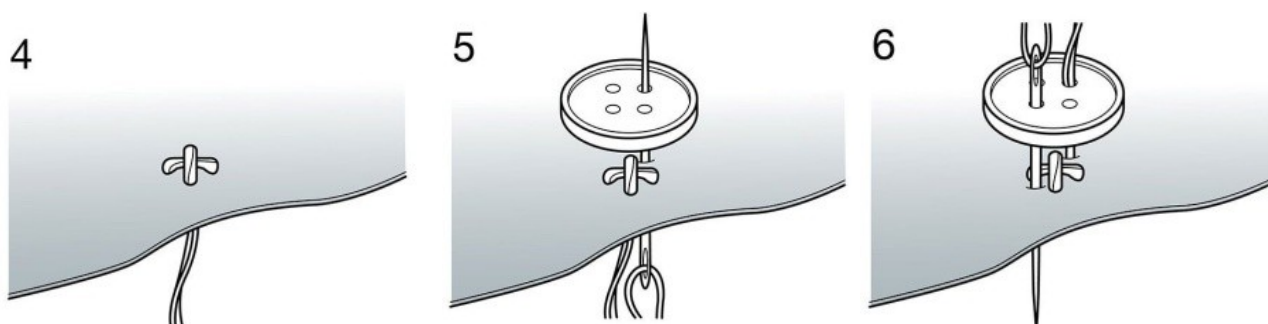

Technologie přišívání je v podstatě stejná, takže si ji ukážeme na knoflíku s čtyřmi dírkami. Do jehly navlečeme nit dvojitě (na jeden knoflík budeme potřebovat zhruba 60 cm) a na konci uděláme uzlík.

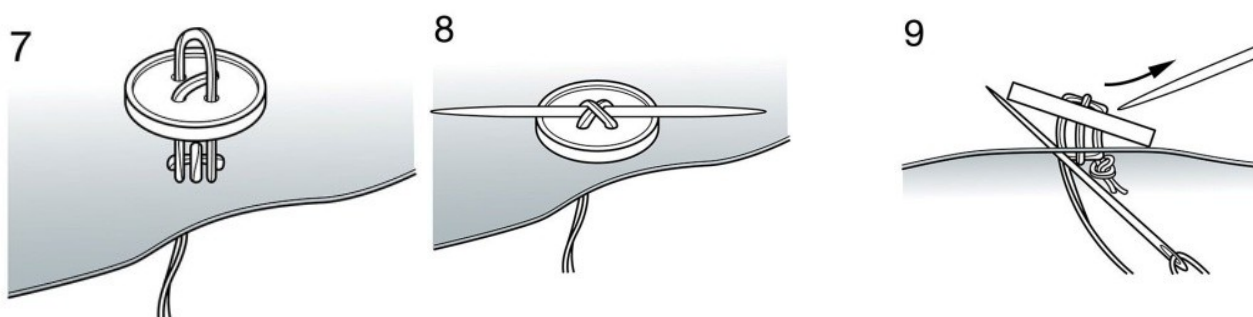
1 Jak si vybavit šikovní šití na cesty, si povíme někdy příště.

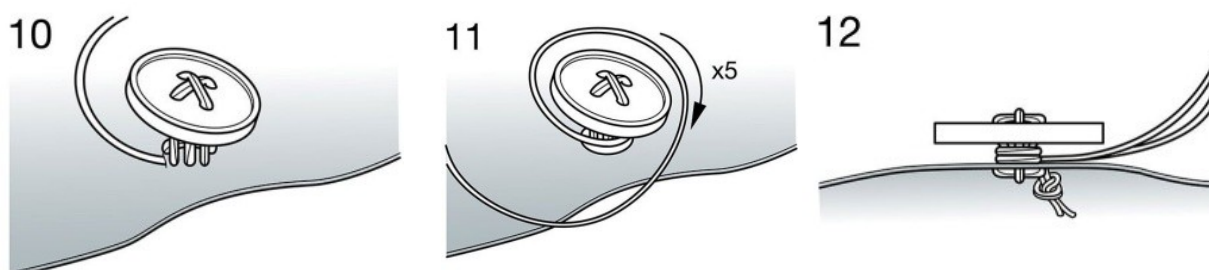
Jehlu zapíchneme z rubu (1), vrátíme se zpět (2) a opět se vrátíme na lícovou stranu (3) a ještě jednou na rub (4).

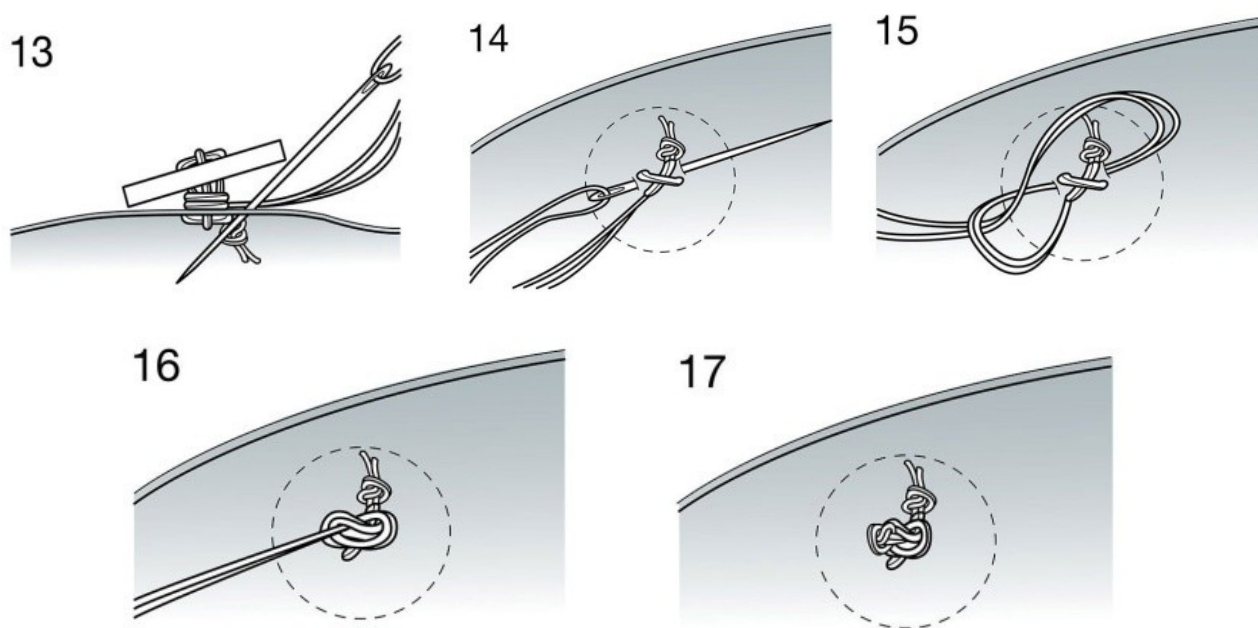
Další postup (5 – 7) je z obrázků jasný. Poznámku si zaslouží obrázek (8). Aby knoflík nebyl k látce připlácnutý, vytvoříme si z nití jednoduchý krček. To nám zajistí párátko (zápalka) vložená pod nitě. Často se doporučuje dávat párátko pod knoflík, ale způsob podle obrázku se mi jeví šikovnější.

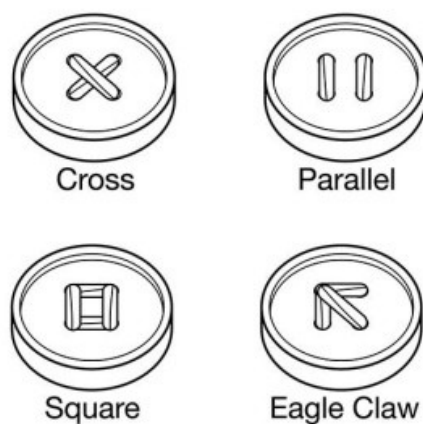
Po vyjmutí párátko máme zajištěnou přiměřenou vzdálenost knoflíku od látky. Při tlustší látce můžeme použít pomůcku s větším průměrem, než má párátko. Pro vytvoření krčku omotáme přišitý knoflík nití (11, 12).

Aby se knoflík snadno neodpáral, musíme naše dílo zajistit. Jehlu opět propíchneme na rubovou stranu (13) a zajistíme uzlíkem (14 – 16). Přebytek nitě odstříhneme (17).

Jak může vypadat výsledek našeho snažení, můžeme vidět na dalším obrázku. Rozdíly mezi jednotlivými způsoby jsou spíše estetické. Na to, jak pevně bude knoflík držet, nemá zvolený styl celkem vliv. Pro neangličtináře: Cross = křížek, Parallel = rovnoběžný, Square = čtverec a Eagle Claw = orlí spár.

U dvoudírkových knoflíků postupuje stejně. U knoflíků s očkem vynecháme párátko. Chceme-li přišít zvláště namáhaný knoflík nebo přišíváme na místo, kde se už knoflík několikrát utrl, můžeme použít fintu s druhým knoflíkem na rubové straně. Obrázek řekne víc než dlouhé vysvětlování.

Čfk

